

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

ՀԱՐՈՒՏԻ ՈՐԴԻՈՅՆ ՊԱՆԴԻՏՈՒԹԻՒՆԸ

- 41) Այս է խենթութիւն մարդը վարակող՝
 Խենթեցնելով զայն:– Յաղթող, թագաւոր,
 Աղանդ, նորանոր սիստեմներ հիմնող . . .
 Աւելցուր՝ Սոֆիստ, Գուսան եւ բոլոր
 Խըռովիչ բաներ որոնք զօրաւոր՝
 Կը յուզեն Գաղտնի ակերը Հոգայն,
 Ժաղր կ'ըլլան իրենց ծաղրածներուն . . .
 Նախանձեղներն՝ ոչ արժան նախանձի . . .
 Դպրոց մը կայ արդ չսորվեցնող փայլփլուն տիրակալութիւն
- 42) Անոնց շունչն խռովիչ, իսկ անոնց կեանքն
 Մըրրիկ, որ կ'հեծնեն առնելու տապալ,
 Բայց ա՛յդքան մտահոգ ու մոլի մըրցանք,
 Որ օրն իրենց թ'իսկ վտանգէն կանխակալ
 Լուծուի մըթամած, դիւր լոյսին մէջ ալ,
 Անոնք անխընդուն, յոգնած, ռասպառ,
 Զերթ բոց մանսընունդ պիտ' մարին իսպառ,
 Կամ որպէս սուր մը նետուած անկիւն մ'ուր
 ինքզինքը կ'ուտէ ու կը ժանգոտի անփայլ, անհրապոյր:
- 43) Լեռ ելլողն պիտ' տեսնէ բարձրագոյն կատարն
 Աւելի թանձրոյ ձիւնով է պատուած.
 Մարդկութիւն ճընշողն եթէ նայի վար,
 Պիտ' ըզգայ քէնը մարդերուն ճընշուած,
 Թ'եւ վերէն շողայ արեւը փառաց,
 Երկրէն, ծովերէն վար իսկ տարածուի,
 Շուրջն իր սառցակոյտք, հովեր ահաբեկ,
 Պիտ' փըչեն սաստիկ իր գըլովսին մերկ,
 Կատարները ելլողներուն այս է վարձքը հէգ:
- 44) Թողուքասոնք: Հիշտ աշխարհն իմաստի՝
 Կամ իր ստեղծումն է կամ քու անպատճառ.
 Օ՛, Մայր բնութիւն, ո՛վ քեզ պէս պիտ' ձըգտի
 Այսպէս ափիդ վրայ Ռայնին վեհափառ,
 Ուր Հարութիւն տեսնել տալ հրաշքային, անճառ
 Խառնուրդ տարրերու դաշն գեղեցկութեանց,
 Գետին, ծործորին, ծառին եւ արտին,
 Լերան, դըղեկաց՝ տէրերէն լըքուած.
 Աւերակ գորշ պատեր կանաչով պճնուած:

(շարունակելի)

LORD BYRON
Թրգմն. Մուրատ Մանուկեան